

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e45861.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Winther:

Ved denne Paragraph paatrænger sig strax, hvor tvetydigt det Udtryk „Kongen“ er. Her siges: „Kongen kan benaade og give Amnesti, Ministrene kan han kun med Folkethingets Samtykke benaade. “Man maa her spørge: betyder det Kongen ene eller i Forening med Ministrene? (Latter.) Jeg antager; at det maa betyde Kongen ene. Ministrene, der selv staae paa Lovens Standpunkt og under Loven, bør man ikke indrømme en saadan Ret til at dispensere fra Lovene eller hæve Lovens Virkning. Jeg antager, at denne Ret til at øve Naade er overdragen Kongemagten, ifølge en Pietet for dens ideale Natur; men for en saadan Pietet kunne jo naturligviis constitutionelle Ministre, de staae idag, men falde imorgen, ikke være Gjenstand. (Latter) At min Opfattelse iøvrigt er den rigtige, viser Paragraphens egne Udtryk; thi man kan dog vel ikke antage, at Ordet „Kongen“ i første Linie skulde have een Betydning, og Ordet „han“ i næste Linie en anden. Men Ordet „han“ maa nødvendigviis betyde Kongen uden Ministrene, thi man ken dog vel ikke ville noget Saadant, som at indrømme Ministeriet Ret til at fritage sig selv for Straf. Desuden, dersom det var en blot administrativ Forholdsregel, da havde Folkethinget aldeles ingen Ret til at indskride i nogetsomhelst Tilfælde; er det derimod, som jeg antager, en reen Souverainitets-Handling, da maa denne Ret til at undtage fra Loven enten forbeholdes den hele souveraine Magt, det er Kongen i Forening med Folket, eller den ene Deel af den souveraine Magt kan overdrage sin Myndighed til den anden, som i dette Tilfælde. Folket kan overdrage sin Myndighed til Kongen ene. At der er Noget i min Paastand, bekræftes endelig ved at see hen til andre Landes Constitutionsbestemmelser herom. Saaledes har f. Ex. den franske Constitution kun indrømmet den udøvende Magt en betinget Benaadningsret, og Amnestien er ganske forbeholdt den lovgivende Magt; det hedder nemlig i § 55: „Amnesti gives kun ved Lov“. (Fortsættes.) Trykt og forlagt af Kgl. Hofbogtrykker Bianco Luno.